

2 Øre, medens det nu bliver 2,95 Øre, d. v. s., at man fordyrer Omkostningerne for Raffinaderiet i Larsbjørnsstræde. Der er for Resten mange andre Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, dog skal jeg nævne, at Sukker, der polariserer over 96, kommer til at betale en højere Told, selv om det gaar til Raffinering, end naar det polariserer under 96, det vil sige, at medens Sukkerraffinaderierne tidligere havde Option, idet de kunde anvende en Skala, der var meget stor, og kunde bruge, hvad Slags Sukker de vilde og fandt hensigtsmæssigt, saa ville de efter den ny Ordning staa sig ved at anvende Sukker mellem 94,1 og 96. Sukker over 96 ville de vanskeligt kunne bruge i Fremtiden. Af alle disse Grunde, ogsaa den, jeg før nævnte, og som angik Forholdet mellem uraffineret Melis og færdigt Melis, synes jeg alligevel, det høje Ting skulde tage under Overvejelse, om det dog ikke burde tage lidt Hensyn til Fabrikken i Larsbjørnsstræde; i den Retning tror jeg at kunne støtte mig til min ærede Kollega i Landstinget, Højres Ordfører i Sukkerspørgsmaalet, Hr. Tolderlund. Selvfølgelig ville vi ikke være ubeskedne i vore Fordringer, men vi ville haabe, at baade Ministeren og det høje Ting ville forstaa, at naar man endelig vil nedsætte Tolden og gøre Forbrugerne en Glæde, saa vil det ikke være retfærdigt at gøre det udelukkende eller væsentligt paa Raffinaderiernes Bekostning. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at man i nogle Aar — det skal jeg straks komme tilbage til — vil vise en noget større Hensynsfuldhed mod Larsbjørnsstrædes Raffinaderi.

Den højtærede Minister siger vel flot — den højtærede Finansminister siger undertiden flotte Ting —, at hvis disse Mennesker ikke kunne faa andet Sukker, kunne de i hvert Fald faa vestindisk, paa hvilket vi nu have nedsat Tolden med $33\frac{1}{3}$ pCt. Dertil er at bemærke, at Produktionen af vestindisk Sukker andrager 26 Mill. Pund; af disse ligge vistnok de 14—15 Mill. Pund enten hos Direktør Hagemann eller hos Sukkerkogerierne dernede, der begge ere i Kartel med De danske Sukkerfabrikker. Denne Del er altsaa allerede baandlagt af de danske Fabrikker. Tilbage bliver ganske vist 10—12 Mill. Pd., men deraf gaar i Øjeblikket en stor Del til Amerika, og Spørgsmaalet bliver, om Raffinaderiet og Importørerne hurtigt nok kunne faa deres Forbindelser derovre. Der er ganske vist, da en af de største Plantageejere, Direktør Lachmann, øjen-

synlig er en Mand med Ekspansionsmulighed og vil gøre sin Fabrik større, Mulighed for, at Raffinaderiet i Fremtiden kan faa vestindisk Sukker, men jeg tror, at da det neppe er i Stand til at vente paa denne Mulighed, vil det være rigtigt at vise den den Begunstigelse at fastsætte en noget mindre Toldafgift i nogle faa Aar — hvor mange pCt., 8, 9 eller 10, er selvfølgelig en Ting, der kan forhandles om, hvis Finansministeren overhovedet vil forhandle.

Blandt de Mennesker, der klage over den paatænkte Ordning, ere Importørerne. Nu have disses Klager selvfølgelig ikke i samme Grad mit Gehør som i hvert Fald Producenternes, det vil jeg tilstaa, fordi min Sympati som Beskyttelsesmand i første Række maa være paa Producenternes Side. Men jeg vil dog sige, at der kan være noget haardt i, at Spændvidden for de mørke Fariner, der hidtil kun var $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund, nu sættes til $1\frac{1}{2}$ pr. Pund. Det bliver ret svært for ikke at sige umuligt at indføre dem. Spørgsmaalet er — jeg taler ikke her for Importørerne —, om det høje Ting og Finansministeren virkelig for Alvor mene, det er heldigt, vi helt standse med Importen af de mørke Fariner. Der bruges ikke meget — dog bruges der 25 Mill. Pund —, men de have, som sagt, den gode Egenskab at holde Prisen paa det lyse Sukker nede. Dette gør, at Beskyttelsen ikke fuldt kan udnyttes, og jeg tvivler paa, om det kan være ønskeligt, at vi faa et saadant Monopol, som det meget let kan blive.

Der er et Par andre interesserede, jeg gerne vil omtale; den ene er Forbrugerne, den anden er Statskassen. Med Hensyn til de første er jeg overbevist om, at Melis vil blive billigere, at lyst Puddersukker væsentligt vil blive, som det er nu, og at mørkt vil blive $\frac{3}{4}$ Øre dyrere, og jeg antager i det hele taget, at bortset fra Melis gaa disse Ned- og Opsættelser saa temmelig lige op. En anden Ting er, at jeg ikke er saa begejstret som Finansministeren og det ærste Medlem for Sakskøbing (Rørdam) for Nedsættelsen af disse Toldpositioner. Jeg vilde have ønsket, at Skalaen var bleven saadan, at man havde beholdt de Satser, der nu ere, og at Nedsættelsen var kommen Statskassen til gode, ikke Forbrugerne, fordi det er saa usikkert, hvor meget den naar ned til Forbrugerne. Men det Spørgsmaal ligger i hvert Fald ikke for, og Forbrugerne tjene formentlig i hvert Fald denne